

LITERATURA
ARTS
CIENCIASPeriódich catalanista
SURT ELS DIJOURS

Director literari: LLUÍS VÍA. Director artístich: ALEXANDRE DE RIQUER.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Plassa del Teatre, 6, entressol.

PREU D'AQUEST NÚMERO:

25 céntims de pesseta.

SUMARI: Presentació. — El Catalanisme, per Lluís Marsans. — El patí dels malalts, per Alfons Sans y Rossell. — Lo filador d'or (poesia), per Jacinto Verdager, Pbre. — Aubrey Beardsley, per A. de Riquer. — Teatres, per E. T., S. V. y O. M. — Bibliografia, per Pompeyus Gener. — De pintura, per J. M.ª Jordà.

PRESENTACIÓ

Som els mateixos qu'en el primer número de la *Setmana Catalanista* feyam, entre altrás manifestacions, las següents:

«Procurarém interpretar y posar de manifest els més vitals y avansats ideals del nostre poble, ja que d'un quant temps ensá han esclatat ab una empenya y una fermesa en que s'hi ha sentit bategar l'esperit de la rassa. Aixís enteném donar un pas endevant en el camí de la restauració d'aquesta antiga nacionalitat, qu'encara es y vol ésser CATALUNYA.

«Tantdebó que'l nostre procedir servis d'exemple, y'ls confreres de la premsa periódica fessin en aquest punt com fem nosaltres; perque ja va resultant massa fora de lloch, en aquesta época de desvetllament, aixó de que'ls catalans, á Catalunya, escriuin en castellá'ls seus periódichs, y lo qu'es

pitjor, pensin com pensan al reste d'Espanya, qu'es pensar ben poch, y ben atrassat.

«Cert que, si culpa hi ha, es de tots, qu'estavam enopits per la rutina; mes ara que tot lo rutinari trontolla, y que'ns dem compte de la nostra missió, cal qu'en tots els nostres actes y en totas las nostras manifestacions procedim á la catalana.

«No hem de definir nostre programa polítich, perque en aquest punt *ens ateném á las Bases que la Unió Catalanista ha establert en sas diferentas Assambleas.*

«Tots els que formém la Redacció som catalans y estimém com el que més á Catalunya, y perque la estimém, voldriam que tornés á ser lo que va ser en els sigles XII, XIII y XIV, es á dir, la primera de las nacions llatinas, y á voltas la primera de tot Europa. Però voldriam que ho fos, no reproduhint aquellas mateixas costums qu'ara serian molt atrassadas, sinó que ho fos, relativament á la nostra época. Si! La voldriam veure la més lliberal, la més avansada, aquella en que hi floreixessin las arts, las ciencias y la filosofia; en fi, en que hi tinguessin el més alt preu las més intensas expressions del pensament humá, sempre renovadas, sempre progressivas, sense traba ni barrera de cap mena.